

Canalul

Maresalmusca

Lângă CAP, mai sus de sat
Brăzda pământul un canal.
Bunicii noștri l-au săpat,
N-avea amonte, nici aval.

Cu apă să fi fost umplut
Nu-mi amintesc să-l fi văzut,
Dar oamenii veneau buluc
S-aducă vite la păscut.

Desculță tu, desculț și eu
Cu răni julite în genunchi
Ne tăvăleam sub curcubeu
Îmbrățișând un nuc de trunchi.

Să adunăm ne trimiteau
Pelin în traistele de iută,
Dar nouă-n ochi ne străluceau
Gândaci în coaja lor urâtă.

Prin valuri de hățisuri verzi
Ne ascundeam când vreo mătușă
Trecea-n toiag către amiezi
În spate cu o ulcelușă.

Pe deget ți-am înfășurat
O floare roz dintr-un ciulin,
Iar zâmbetul ți-a fost furat
Precum Gavroche-ul orfelin.

Când ne certam, nărod fiind,
Puneam toți gușterii din luncă
Să scoată limba, plini de jind
Ascunși, ca lașii, în verduncă.

Obrazul ți l-am mângâiat
De semăna cu o cicoare;
N-ai plans și nici n-ai tremurat.
Da' ce, urzica nu e și ea floare?

Te-am scuturat într-un cuprins
Punându-mi mâna drept căluș.
A nins în miez de vară stins

POEZII ONLINE

Cu fulgi din flori de corcoduș.